

Camí secret

fosc llegir enlluernat

els mots alcen l'escala
els silencis,
el vertigen

saber la muntanya
vol dir passar-hi la nit
travessar-la entre
remors
i olors,
d'una negra esllavissada

saber la nit
és atrevir-te al caire
de l'ampla solitud,
desgel
d'estels
d'una mansa lliurança

saber de la solitud
és tastar un plat dejú
amb ulls d'abim,
l'oblit
del cos
que ormeja els somnis

saber dels somnis
és tocar el trenc
innocent de l'incendi,
al trauc
del buit,
beure i oblidar-te'n

Càntic rodó

algú que ja és jo
recita el cant primer

encara olorosa
jo redic la pregària

i junts rodolem
en pur consentiment

som aus del retorn,
terrissa migpartida